13/08/2021

Η Παναγία αιτία της χαράς του ανθρώπινου γένους

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Ποιμαντορική Εγκύκλιο εξέδωσε ο Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος για την εορτή του Δεκαπενταύγουστου. Ο Σεβασμιώτατος στην εγκύκλιο καλεί σε προσευχή “ας υψώσωμε τα μάτια μας προς Αυτή, που με αγάπη και στοργή μας ατενίζει και ας της υποσχεθούμε, ότι την πίστη στον Υιό και Θεό Της ορθόδοξο και ακέραιη θα διατηρήσωμε και διά τας αμαρτίας μας θα κλαύσωμε και πικρώς θα μετανοήσωμε και θα μετανοούμε και θα προσπαθήσωμε στα αμαρτωλά κακοτόπια

να μη βαδίζωμε” και τονίζει, πως ο λαός μας, όντας σκλαβωμένος τετρακόσια χρόνια προσευχόταν προς την Παναγία μας.

Παιδιά μου ευλογημένα,

Σήμερα στη μεγάλη και λαμπρή γιορτή της μεγάλης μας Μάνας της Κυρίας Θεοτόκου, η οποία έγινε αιτία της χαράς του ανθρωπίνου γένους και της κτίσεως συμπάσης, μέσα από τον Πανάγιον Τόκον Της, επιθυμώ να πάρω, τον πόθο της καρδιάς σας και τις προσευχές και τις ικεσίες σας και μαζί με τις ταπεινές αρχιερατικές μου δεήσεις, να τις προσφέρωμε ως ευγνωμοσύνη, παράκληση, ικεσία και συγγνώμης εξαίτηση προς την Θεοτόκον και αειπάρθενον Μαρίαν.

Ελάτε παιδιά μου, γονατιστοί να Την κοιτάξωμε στα πανάγια μάτια Της και ασπαζόμενοι τα πανάχραντα χέρια Της να Της πούμε.

«Δέσποινά μας, Παναγία μας, Μάνα μας και Παρηγοριά μας. Γονατιστοί Σου προσφέρομε τον ύμνο και Σε μακαρίζομε, την αειμακάριστον και παναμώμητον και Μητέρα του Θεού ημών. Γιατί προσέφερες το είναι Σου ολόκληρο και έγινες του Θεού το Πανάγιον σκήνωμα και κατοικητήριον. Γιατί εγαλούχησες τον του παντός Ποιητήν και μαζί με τον Πανάγιον Τόκο Σου, ελίκνισες και λικνίζεις, αγκαλιάζεις και στοργικά, ακατάπαυστα, γλυκοφιλείς ολόκληρο το ανθρώπινο γένος.

Ευχαρίστως βοώμεν σοι το, Χαίρε, διότι από τότε που το Έθνος μας εγνώρισε τον Υιόν Σου και Θεόν Σου και διά των Αγίων Αποστόλων, ακολούθησε την οδόν της Αληθείας, ήσουν πάντα η μεγάλη μας Μάνα. Ποτέ δεν μας εγκατέλειψες. Σε χαρές και σε λύπες, σε δυσκολίες και σε στεναγμούς. Φώτισες την δόξα του Έθνους μας χιλιετίες ολόκληρες και κάλυψες πάντοτε με το πανάγιο μαφόριό Σου το γένος των Ελλήνων.

Στάθηκες στις επάλξεις και αποσόβησες μυρίους κινδύνους με την θαυμαστή σου ενέργεια και επιστασία, ω Στρατηγέ Υπέρμαχε.

Έκλαψες μαζί μας σε ώρες μεγάλων πόνων, όταν στα πόδια σου καθημαγμένο κοιτόταν το γένος μας μέσα στην Μεγάλη Εκκλησιά.

Από τότε, τετρακόσια χρόνια και για άλλες περιοχές πεντακόσια, πορεύτηκες μαζί με τον ταλαίπωρο, κρίμασιν οις είδεν ο Θεός, σκλάβο Λαό, ακούοντας τους αλαλήτους στεναγμούς και τα μύρια παρακάλια. Πλημμύρα τα δάκρυα και τα αίματα των Πατριαρχών και των Αρχιερέων, των Ιερέων των απλών και των

ταπεινών Μοναχών, πλήθους Ελλήνων, πονεμένων Ρωμηών που ύψωναν τα χέρια τους και φώναζαν σε Σένα, ω μάνα της Ελλάδος γλυκυτάτη: «Δεύρο Μήτερ Χριστού προς ημάς, Σου δεομένους συμπαθούς επιγνώσεως και σώσον κεκαμωμένους τυραννικαίς απειλαίς και δεινή μανία των Αγαρηνών…».

Πέρασαν διακόσια χρόνια Παναγία μας, Μάνα μας, Παρηγορήτισσά μας, από τότε που φώναζε μπροστά Σου, ο Γέρος του Μωρηά: «Μη μας αφήσης τώρα Παναγιά μου μόνους…» και άλλη φορά «Έβαλα την Παναγιά μάρτυρα στην Επάνω Χρέπα, παιδιά μου, θα νικήσωμε…» Πέρασαν διακόσια χρόνια από τότε που η Ελλάδα γονατιστή μπροστά στού Παλαιών Πατρών Γερμανού το Λάβαρο και τη σημαία, υποσχόταν ενώπιόν Σου, «Ελευθερία η θάνατος».

Χρυσό το τάμα του άφησε ο Καραισκάκης στην Άγια Χάρη Σου στον Προυσό και στο πανάγιο εικόνισμά Σου στην Τήνο, που από κεί θαυμαστά ευαγγελίστηκες ότι ο αγώνας θα δικαιωθή και η Ελλάδα θα λευτερωθή, όλη η Πατρίδα κρεμάστηκε και παραμένει σ’ αυτό το άγιο εικόνισμα αγγιστρωμένη για της χάρης Σου τα άφραστα μεγαλεία.

Διακόσια χρόνια από τότε που λευτερωθήκαμε και γιορτάζουν τα Μοναστήρια Σου, οι Εκκλησίες Σου, λιτανεύονται τα θαυματουργά εικονίσματά Σου. Σείεται το Λάβαρο στην Αγία Λαύρα, χαίρεται η έκπαγλη μορφή Σου στο Μέγα Σπήλαιο, στο Γηροκομειό των Πατρών, στον Ομπλό και στη Χρυσοποδαρίτισσα.

Χίλιες και μύριες και αναρίθμητες φορές σ’ ευχαριστούμε του κόσμου Σκέπη κραταιά και Προστασία.

Όμως, προσπίπτομε και Σε παρακαλούμε, κόρη Γοργοεπήκοε, επάκουσον ημών των αθλίων δούλων Σου θεομακάριστε και μη παρίδης ικεσίας, ελεεινώς και οικτρώς δεομένων Σου.

Διατήρησον ημάς αξίους της ελευθερίας, την οποίαν Συ διά πρεσβειών Σου θερμών, μας εχάρισες. Τώρα που η Πατρίδα μας μυρίους κυκλόθεν εχθρούς αντιμετωπίζει, μη εάσης ημάς ορφανούς.

Βοήθησέ μας όλους Κλήρο και Λαό, μικρούς και μεγάλους να κατανοήσωμε την μεγίστην αξία του μεγάλου δώρου του Υιού Σου, της ελευθερίας δηλαδή και ως κόρην οφθαλμού να την διατηρήσωμε.

Τους Άρχοντας της Πατρίδος μας οδήγησον πρεσβείαις και λιταίς Σου, να κατανοούν καθ’ ημέραν ότι άρχουν Ορθοδόξου και περιουσίου Λαού και ότι ο τόπος μας είναι ποτισμένος με αίματα ηρώων και μαρτύρων για την Ορθοδοξία

και την Ελλάδα.

Βοήθησέ τους να κατανοήσουν ότι σεβόμενοι αυτές τις ιερές δωρεές και τον Λαόν τους θα κάνουν ευτυχισμένο και τους άλλους θα αγαπούμε ως Θεού πλάσματα, αλλά και οι άλλοι θα μας υπολογίζουν και θα μας σέβωνται.

Τον φιλόχριστο Στρατό και τα Σώματα Ασφαλείας περιτείχισον, ενδυνάμωσον και ασφάλισον, τη αγάπη και τη μεσιτεία Σου.

Ίλεως γενού ημίν Δέσποινα και διά των ηθών την έκλυσιν και τον πνευματικόν όλεθρον και την των αξιών κατάλυσιν και την γενικωτέραν απανθρωπίαν η οποία κατά ένα άκριτον μιμητισμόν την Πατρίδα μας ταλαιπωρεί και τις πνευματικές της ρίζες καταστρέφει. Στήριξε τους αγωνιστάς πατεράδες και τις μανάδες, τους εντίμους διδασκάλους, τους ήρωας κοινωνικούς εργάτας. Όλους όσοι μαρτυρικά δίδουν αίμα και πνεύμα για να σταθή στα πόδια του αυτός ο τόπος.

Βλέψον Αειμακάριστε, επί την νεολαίαν Σου και ίδε ευσπλάχνως τα χειμαζόμενα από το ξεροβόρι της σύγχρονης απιστίας και αποστασίας, από τα άθεα γράμματα, από την διάλυση του οικογενειακού ιστού, νειάτα. Αγκάλιασε τα παιδιά μας. Μη παρακούσης ημών Δέσποινα. Άρον Σου τα όμματα Μαριάμ και άπλωσε τα Άγια χέρια Σου και την παναγία Σου σκέπην επί τα τέκνα Σου, γιατί αυτά είναι το χρυσούν μέλλον της πατρίδος μας και της κοινωνίας μας.

Αυτόν τον καιρό δεινώς δοκιμάσθηκε η Πατρίδα μας, Ελεούσα παναμώμητε, από την λαίλαπα της πυράς, την οποία από τόπου εις τόπον, χέρια άνομα έθεσαν, καταστρέφοντας την κτίση, το περιβάλλον που μας χάρισε ο Κύριος, αλλά και περιουσίες ανθρώπων που αγωνίστηκαν μια ολόκληρη ζωή για να τις αποκτήσουν. Προστάτευσέ μας από την δεινή του πυρός απειλή και απάλυνε τις πληγές των πονεμένων πυροπλήκτων αδελφών μας. Στην μάχη για να νικηθή ο κίνδυνος από τις πυρκαιές, με κίνδυνο της ζωής τους, ρίχτηκαν άδελφοί μας Πυροσβέστες, Ανώτεροι Αξιωματικοί και οι άλλοι άνδρες και γυναίκες του Πυροσβεστικού Σώματος και οι Εθελοντές. Όλους προστάτευσέ τους, σκέπασέ τους, φύλαξε την ζωή τους αλώβητη και χάρισέ τους δύναμη και υγιεία. Πρέσβευε για την ανάπαυση εκείνων που έχασαν την ζωή τους και για την θεραπεία όσων νοσηλεύονται στα Νοσοκομεία.

Αλλά ιδού Δέσποινά μας, η Πατρίδα μας και ο κόσμος, ολόκληρος, διά τας αμαρτίας ημών, ταλαιπωρούμεθα από την φοβερά πανδημία του κορωνοιού. Βάσανος εις βάσανον προστίθεται. Άνθρωποι εκ του κόσμου τούτου μετέστησαν, εκατοντάδες και χιλιάδες αγωνίζονται διά την ζωή τους στα Νοσηλευτικά

Ιδρύματα και άλλοι στο σπίτι ταλαιπωρούνται την δυσκολία να ξεπεράσουν. Επίσκεψαι και ίασαι πανάχραντε Δέσποινα τους ασθενούντας δούλους Σου. Δεήθητι του Παναγίου τόκου Σου, ίνα απαλλάξη την πόλιν, την Πατρίδα μας και τον κόσμον εκ της φοβεράς λοιμικής νόσου, η οποία όλους δεινώς μας ταλανίζει.

Τους Ιατρούς και Νοσηλευτάς, όλο το προσωπικό των Νοσοκομείων, τους ήρωας αυτούς που κάνουν κατάθεση ψυχής, να τους σκεπάζης και να τους ενισχύης, να τους προστατεύης και να τους ευλογής.

Και νυν Δέσποινα δέξαι από τα τρίσβαθα της ψυχής μας, την μεγάλη «συγγνώμη μας» δι' όλα όσα επράξαμεν, οι μιαροί, οι άθλιοι και ανάξιοι και διά των οποίων αμαρτωλών πράξεών μας και Εσέ ελυπήσαμε και τον Πανάγιον Κύριόν μας επληγώσαμε. Γνωρίζομεν ότι εφθάσαμε εις το βάθος του πυθμένος της αμαρτίας και το ύδωρ της οδύνης, το πικρόν, κατεπίομεν. Μη γένοιτο Δέσποινα και καταστραφώμεν διά την ελεεινότητα και αποσταστίαν ημών. Υπάρχουν ανάμεσά μας ευσεβείς και άγιοι. Αυτών τις προσευχές μαζί με τις δικές Σου πρεσβείες προσκόμισέ τες στο Θρόνο του Κυρίου, ώστε να γίνη ίλεως πάσιν ημίν.

Αλλά δες Παναγία μας, Μάνα μας, Παρηγοριά μας και οι αμαρτωλοί κλαίνε, βοήθεια ζητάνε και λένε, « σώσον μας».

Μη παρίδης, λοιπόν, αμαρτωλών δεήσεων φωνάς. Τάχυνον εις πρεσβείαν και σπεύσον εις ικεσίαν, η προστατεύουσα αεί Θεοτόκε των τιμώντων Σε.

Άρόν Σου τα όμματα Μαριάμ, και ίδε ευσπλάγχνως, τους εικόνι Σου τη σεπτή, παρεστώτας Κόρη, και Σε παρακαλούντας, και πλήρωσον αιτήσεις τούτων πανύμνητε».

Και τώρα παιδιά μου ευλογημένα, γυρίζω και πάλι τα μάτια και τον λόγο μου , με πατρική αγάπη, σε σας. Μετά από αυτή την θερμή ικεσία προς την Παναγία μας που κάναμε συντετριμμένη καρδία, όλοι μαζί, ας υψώσωμε τα μάτια μας προς Αυτή, που με αγάπη και στοργή μας ατενίζει και ας της υποσχεθούμε, ότι την πίστη στον Υιό και Θεό Της ορθόδοξο και ακέραιη θα διατηρήσωμε και διά τας αμαρτίας μας θα κλαύσωμε και πικρώς θα μετανοήσωμε και θα μετανοούμε και θα προσπαθήσωμε στα αμαρτωλά κακοτόπια να μη βαδίζωμε.
Στις αρετές ας Την μιμηθούμε παιδιά μου ευλογημένα, όπως έπραξαν ανά τους αιώνας όσοι από καρδίας Την αγάπησαν και ως ο θεηγόρος Νικόδημος ο Αγιορείτης, σήμερα στη γιορτή Της, τους πάντας θα προέτρεπε.

Κατ' έτος στην εορτή της Παναγίας Κοιμήσεώς Της, στην ελεημοσύνη Την μιμούμεθα. Εφέτος θα παρακαλέσω την αγάπη σας να βοηθήσωμε όλοι μας, όπως ο

καθένας έχει την δύναμη, ώστε να ανακουφίσωμε μέσα από τον δίσκο της αγάπης που θα περιαχθή, τους πυροπλήκτους αδελφούς μας, οι οποίοι είδαν τις περιουσίες τους να καταστρέφωνται και τους κόπους τους, από την φοβερά πυρά, να εξαφανίζωνται.

Όλοι μαζί μπορούμε τις καρδιές μας να ενώσωμε και με την δύναμη της αγάπης μας θαυμάσια πράγματα να επιτύχωμε.

Παιδιά μου αγαπητά και περιπόθητα,

Από τα βάθη της ψυχής μου, σας ασπάζομαι πατρικά και εύχομαι η Παναγία μας, να είναι κοντά σας, στην καρδιά σας, στα σπίτια σας, στην οικογένειά σας. Να ευλογή όλους σας και να εκπληρώνη διά πρεσβειών Της κάθε ωραίο πόθο της καρδιάς σας και κάθε ευλογημένη επιθυμία Σας.

Τα έτη Σας πολλά και ευλογημένα.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ